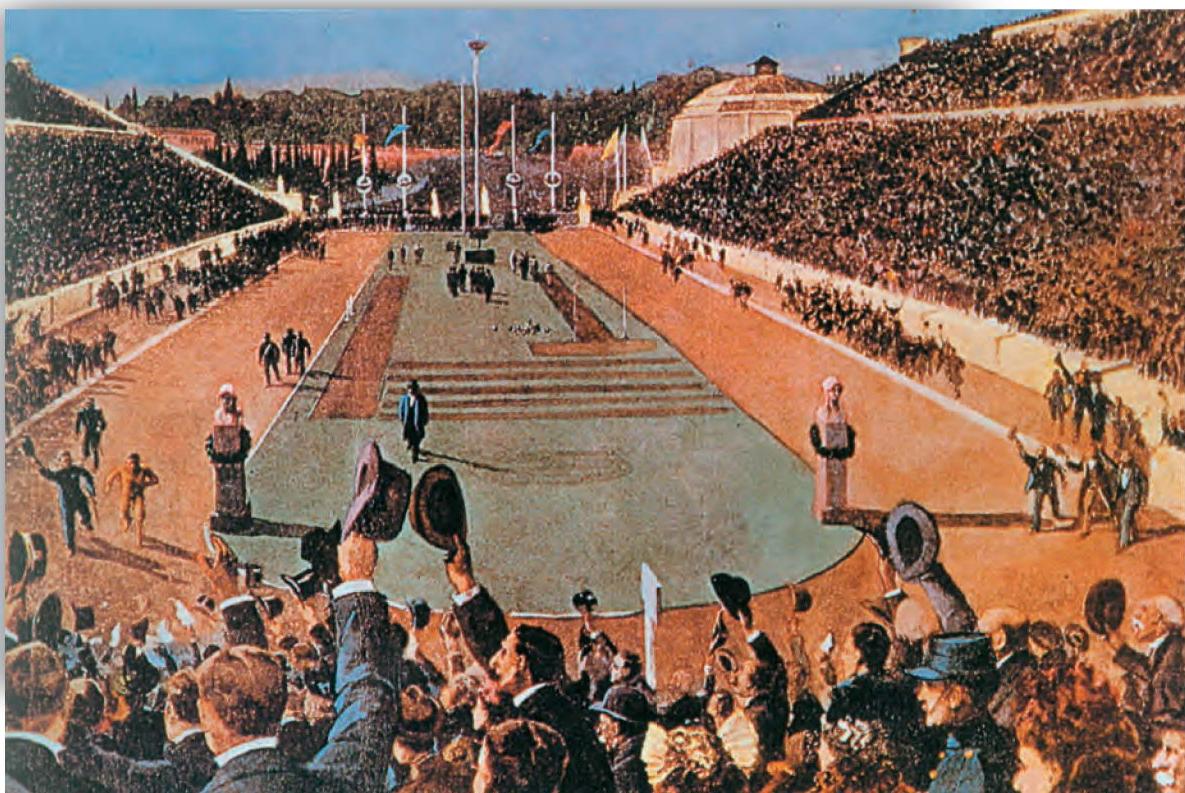

Ενότητα 16

- Τρέξε, Λούι, φίναζαν οι συμμαδπτές του.

Πλοιάζει η θήξη του σχολικού έτους και είχαν τους σχολικούς αγώνες. Ο πρώτος μας ήταν από τους πιο γρήγορους αδηπτές του σχολείου του και οι συμμαδπτές της τάξης του ζητούσαν απ' αυτόν την πρωτιά. Βλέπετε, και το όνομά του δύμιζε εκείνο τον πρώτο ξακουστό μαραθωνόδρόμο στους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθηνών, τον Σπύρο Λούη. Δε γνωρίζει πώς αυτός ο απλοϊκός νερουγλάς από το Μαρούσι κατάφερε να δοξάσει τη χώρα μας τότε. Πολύ ζα ήδελε να ξέρει!

Στο χάνι του Μιλτιάδη, στον Μαραθώνα, το μεσημέρι ήταν όλοι παρόντες. Η εφορευτική επιτροπή, ο αφέτης, που είχε το γενικό πρόσταγμα, κόσμος σκαρφαλωμένος ακόμα και στη στέγη, και ο τοπικός ιερέας, που έλεγε ευχές.

Ο Παπαδιαμαντόπουλος με δυνατή φωνή έδινε οδηγίες σε όλους. Έριξε ένα βλέμμα στον Λούη για να τον τονώσει και να τον ενθαρρύνει. Εκτός από αυτόν, κι άλλοι Έλληνες είχαν περάσει στους προκριματικούς... Ακούγοντας όμως γλώσσες διάφορες γύρω του, ένιωθε άβολα στην ίδια του την πατρίδα.

Μπροστά του ξανοίγονταν 40 επίπονα και σκληρά χιλιόμετρα... Στις δύο ακριβώς δόθηκε το σήμα της εκκίνησης. Σαν σαΐτα πετάχτηκε πρώτος στην κούρσα ο Γάλλος. Πίσω του πήγαινε ο Αυστραλός και παραπίσω οι Έλληνες, μια παρέα.

Ως το Χαρβάτι ο Γάλλος πήγαινε πρώτος, με τον Αυστραλό ξοπίσω του... Ο Λούης ένιωθε την ανάσα του κόσμου δίπλα του... όλη η Ελλάδα έτρεχε μαζί του.

Έβαλε φόρα να προλάβει τον Γάλλο και τον Αυστραλό. Η ελπίδα της νίκης φούντωσε μέσα του και κόντευε να τον κάψει. Μετά το 32^ο χιλιόμετρο όλα εξελίχθηκαν ευνοϊκά γι' αυτόν... Έβαλε τα δυνατά του και πέρασε πρώτος, ακμαίος και κεφάτος. Ήταν βέβαιος για τη νίκη του, αφού λυτρώθηκε από τους επικίνδυνους αντιπάλους του. Όσο πλοσίαζε προς τους Αμπελοκήπους, ο ενθουσιασμός του κόσμου εκδηλωνόταν με χίλιους δυο τρόπους λατρείας.

— Κουράγιο! Κουράγιο! Λίγο ακόμα! τον παρότρυνε ο κόσμος παραληρώντας.

Ο Λούης πετάει προς το στάδιο, που τον περιμένει να τον υποδεχτεί η τυμένο στα άσπρα του μάρμαρα.

Είναι αδύνατον να βρίσκεται έστω κι ένας εκείνη τη μέρα που να μη θέλει με όλη του την ψυχή να νικήσει στον μαραθώνιο ο Λούης. Σηκώνονται όρθιοι. Δε φωνάζουν. Περιμένουν. Με μια καρδιά ν' ανασαίνει στον ίδιο ρυθμό. Με δυο μάτια να βλέπουν προς την είσοδο... Ο αριθμός 17 υψώνεται στο κοντάρι. Είναι ο αριθμός της φανέλας του Λούη. Την ανυπομονοσία διαδέχεται η δέφρενη χαρά, ανοίγει ο δρόμος να περάσει ο νικητής, ο κόσμος χειροκροτεί, αλαλάζει, κουνάει μαντίλια, πετάει καπέλα, υψώνει σημαιάκια, δίνει φιλιά. Στο Παναθηναϊκό Στάδιο οι Έλληνες ξεφωνίζουν από χαρά για τον νερουλά από το Μαρούσι που έτρεξε 40 χιλιόμετρα σε 2 ώρες, 58 πρώτα και 50 δευτερόλεπτα.

Αγγελική Βαρελλά, Καλημέρα, Ελπίδα, εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2004 (διασκευή)

αθλήματα - σπορ

1. Ο Σπύρος Λούης είναι ο πιο γνωστός Έλληνας αθλητής. Με το κατόρθωμά του συγκίνεσε και συγκινεί ακόμα και σήμερα όλους τους Έλληνες. Μαζέψτε κι εσείς φωτογραφικό υλικό και πληροφορίες για τον αθλητή ή την αθλήτρια που θαυμάζετε και παρουσιάστε τα όπως παρακάτω:

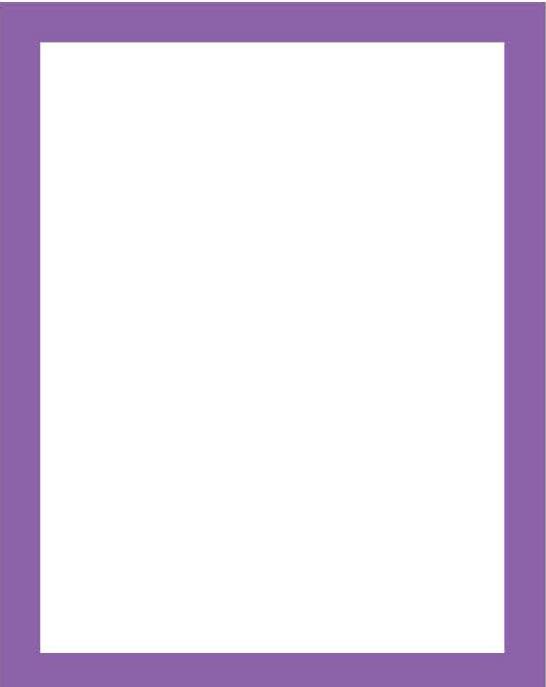
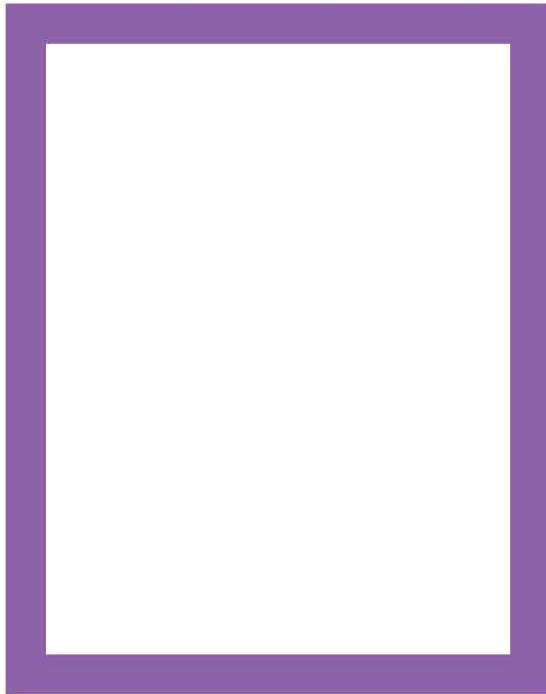
Όνομα: Σπύρος

Επώνυμο: Λούης

Αθλημα: μαραθώνιος

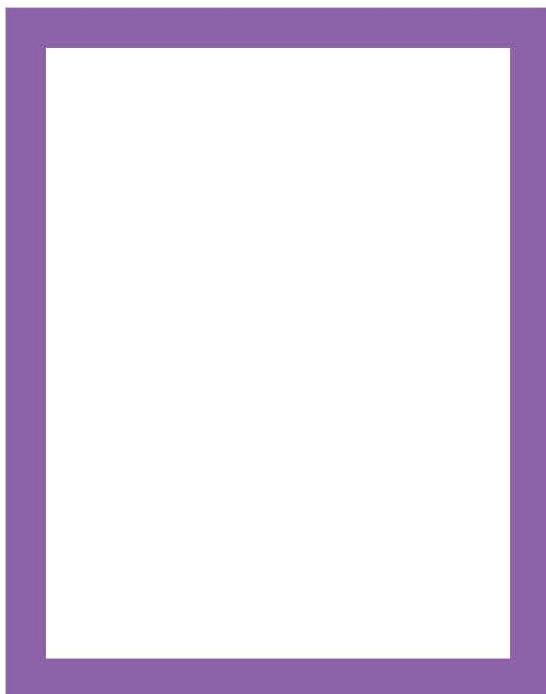
Φωτογραφίες

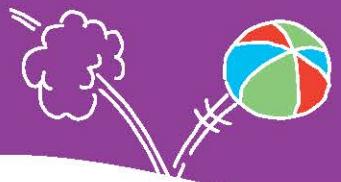
Όνομα:

Επώνυμο:

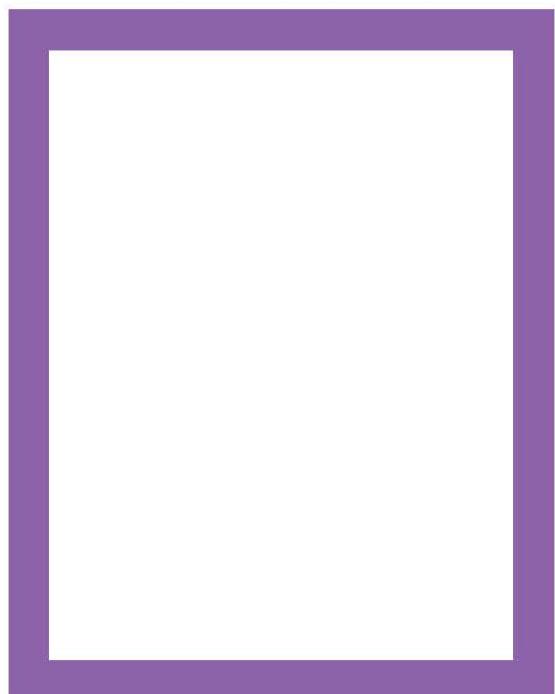
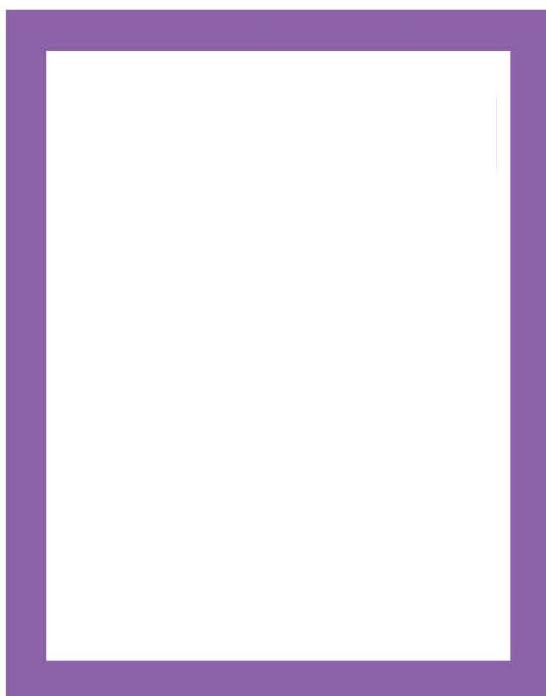
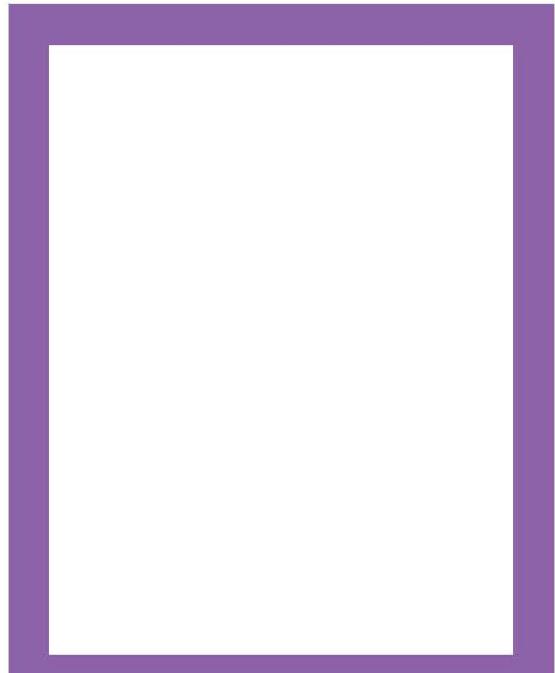
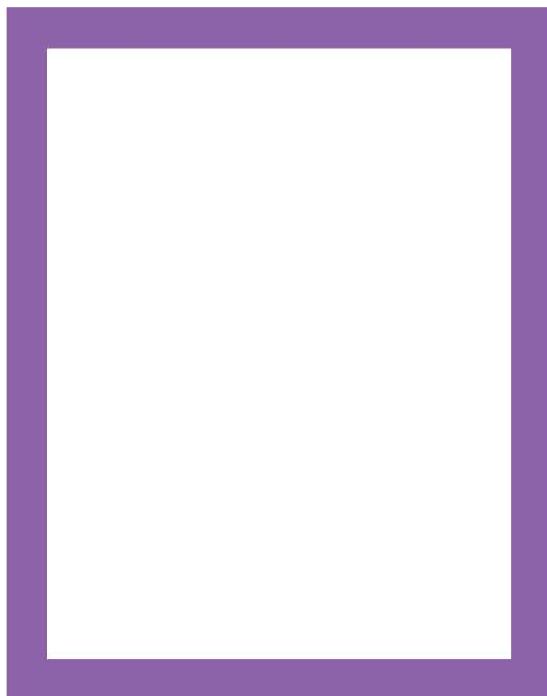
Άθλημα:

αθλήματα - σπορ

Σχόλια - Δηλώσεις - Συνεντεύξεις

2. Υπάρχουν πολλά επίθετα στο κείμενο που χαρακτηρίζουν αυτό τον μαραθώνιο δρόμο και τη νίκη του Σπύρου Λούπη. Μερικά από αυτά υπάρχουν στον παρακάτω πίνακα. Συμπληρώστε τα παραθετικά τους, μονολεκτικά και περιφραστικά, σε όσα από αυτά είναι δυνατόν:

Θετικός	Συγκριτικός	Σχετικός υπερθετικός	Απόλυτος υπερθετικός
ψύχραιμος			
βαρύς			
σκληρός			
πολύς			
ακμαίος			
κεφάτος			
επικίνδυνος			

Ο γυμναστής του σχολείου επιβλέπει τα παιδιά που τρέχουν και καταγράφει τον χρόνο που κάνει το καθένα. Ο Λούπης τερματίζει πρώτος. Οι συμμαθητές του και οι φίλοι του τρέχουν γρήγορα κοντά του, τον επευφημούν, τον χειροκροτούν. Η παιδική του φίλη, η Αναστασία, τρέχει κι αυτή από πίσω. Θέλει να του υποβάλει μερικές ερωτήσεις για να τις δημοσιεύσει στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας της τάξης της. Ο Λούπης τη βλέπει και θα ήθελε να την αποφύγει γιατί είναι πολύ κουρασμένος, αλλά ξέρει την επιμονή της. Παραγγέλνει στο κυλικείο μια πορτοκαλάδα και πηγαίνει κοντά της.

- Πώς νιώθεις που τερμάτισες πρώτος;
- Είμαι χαρούμενος, ξέρω πως οι φίλοι και οι συμμαθητές μου ανέμεναν από μένα αυτή την πρωτιά.
- Είχες προβλέψει τη νίκη σου;
- Όχι, ήταν κάτι που το ήθελα πολύ, αλλά δεν ήμουν καθόλου σίγουρος.
- Τι σκεφτόσουν την ώρα του αγώνα;
- Δε σκεφτόμουν τίποτα. Ήμουν αφοσιωμένος σ' αυτόν. Βέβαια, για να είμαι απόλυτα ειλικρινής, έτσι όπως σας άκουγα να φωνάζετε δυνατά «τρέξε, Λούπη», το μυαλό μου έτρεχε στον άλλο Λούπη, τον διάσημο συνονόματό μου, και στον αγώνα του.

αθλήματα - σπορ

3. Οι αδύνατοι τύποι της αντωνυμίας μοιάζουν πολύ με τα άρθρα. Για να δούμε, μπορείτε να τα ξεχωρίσετε; Στο παραπάνω κείμενο υπογραμμίστε τα άρθρα με μπλε χρώμα και με κόκκινο τις αντωνυμίες.

4. Βρείτε και γράψτε δύο προτάσεις καταφατικές, δύο ερωτηματικές και δύο αρνητικές από το παραπάνω κείμενο.

Καταφατικές

.....
.....
.....
.....

Αρνητικές

.....
.....
.....
.....

Ερωτηματικές

.....
.....
.....
.....

5. Συμπληρώστε τον παρακάτω πίνακα με την οριστική αορίστου και τη συνοπτική προστακτική (β' πρόσωπο ενικού) των ρημάτων:

Οριστική ενεστώτα	Οριστική αορίστου	Συνοπτική προστακτική
επιβλέπω
καταγράφω
υποθάλλω
αποφεύγω
παραγγέλνω
αναμένω
προβλέπω

6. Να συμπληρώσετε τα παραθετικά των παρακάτω επιρρημάτων:

Θετικός	Συγκριτικός	Σχετικός υπερθετικός	Απόλυτος υπερθετικός
πολύ			
λίγο			
γρήγορα			
απόλυτα			
δυνατά			

αθλήματα - σπορ

Οι αγώνες τέλειωσαν. Ο Λούης και οι συμμαδυτές του μπήκαν στην τάξη. Συζήτησαν για τα αθλήματα και τα αθλήματα. Ο δάσκαλος τους χώρισε σε δύο ομάδες και ζήτησε από την πρώτη ομάδα να γράψει για τα αθλήματα στην αρχαία Ελλάδα και από τη δεύτερη για τα αθλήματα στη σημερινή εποχή. Διαβάστε τι έγραψε ο Λούης, που ήταν στην πρώτη ομάδα.

Οι αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν τον αθλητισμό πολύ σημαντικό μέρος της μόρφωσης και της στρατιωτικής εκπαίδευσης των αγοριών. Η άθληση ήταν βοηθός για να γίνουν σκληραγγημένα, με καλλιεργημένο πνεύμα και καλογυμνασμένο κορμί. Οι αγώνες ήταν ένας τρόπος για να τιμήσουν τους θεούς τους. Οι νικητές ήταν οι ευνοημένοι των θεών, που τους είχαν βοηθήσει να νικήσουν. Οι συμπολίτες τους, για να τους ανταμείψουν για τη νίκη τους, τους έσπναν αγάλματα, τους αφιέρωναν ποιήματα και τους έδιναν βραβεία.

Στα αθλήματα περιλαμβάνονταν τα αγωνίσματα δρόμου, το άλμα, η δισκοβολία, ο ακοντισμός. Υπήρχαν ξεχωριστοί αγώνες για κορίτσια, αλλά μόνο αγώνες δρόμου. Στη σπάρτη ενθάρρυναν τα κορίτσια να αθλούνται με δύσκολα αθλήματα, για να είναι αρκετά σκληραγγημένες για τους μελλοντικούς τους τοκετούς.

Richard Tames, *Τα παιδιά στην αρχαία Ελλάδα*, μετάφρ. Κ. Σιδέρη, εκδ. Σαββάλας, Αθήνα, χ.χ.

Θυμηθείτε

Τελικές προτάσεις

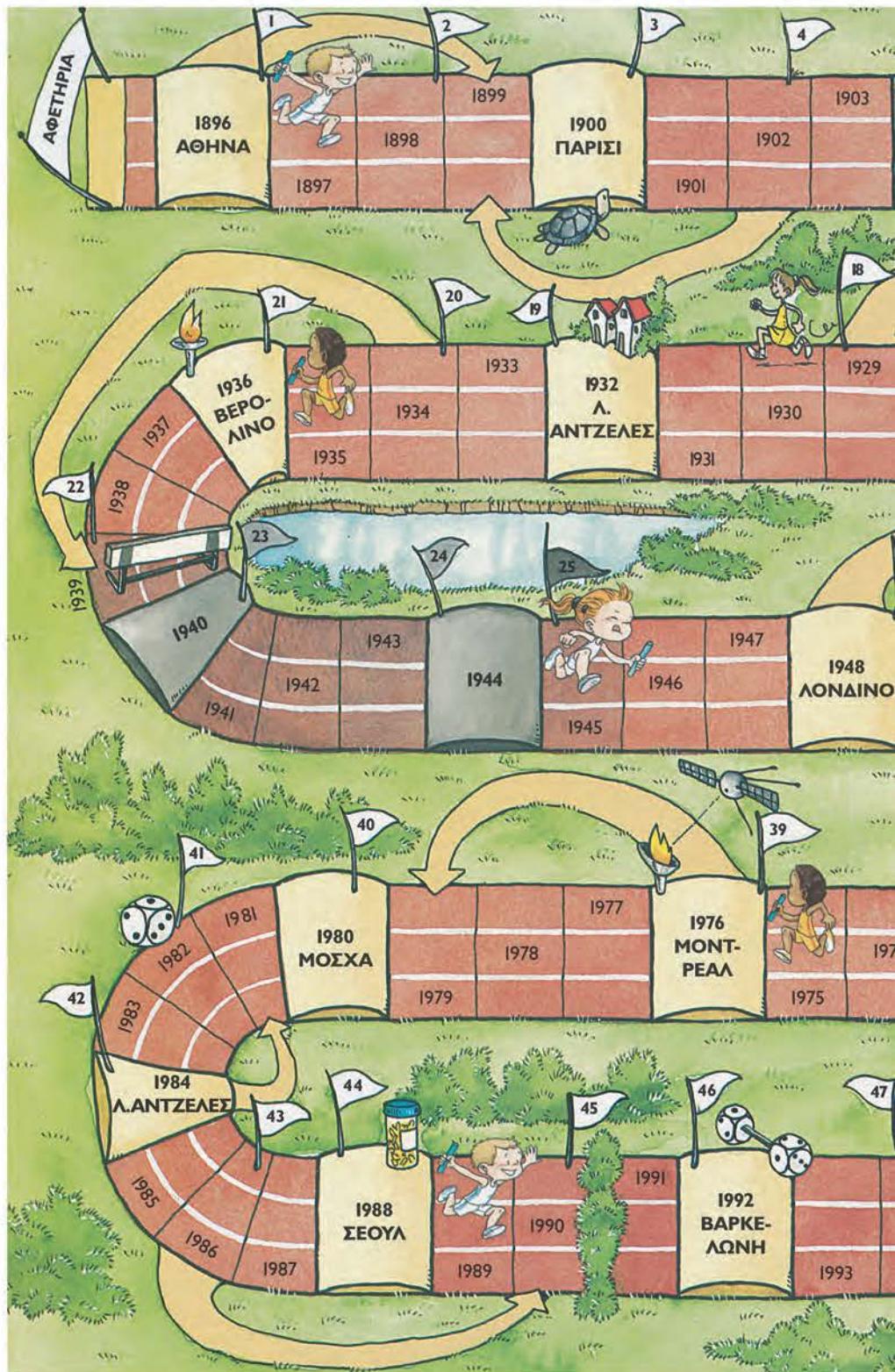
7. Στο παραπάνω κείμενο υπογραμμίστε τις τελικές προτάσεις.

Και τώρα ας διασκεδάσουμε παιζοντας ολυμπιοδρομίες!

Τι πρέπει να έχεις:

- Ένα ζάρι.
- Από έναν έως τέσσερις συμμαθητές σου.
- Μικροσκοπικά αντικείμενα που θα χρησιμοποιήσεις για πιόνια.

αθλήματα - σπορ

8. Αντιστοιχίστε την πρόταση της πρώτης στήλης με μια της δεύτερης, έτσι ώστε να συμπληρώνεται το νόημά της.

Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες
διεξάγονται
Η φλόγα ανάβει από
τις ακτίδες του ήλιου,
Η ολυμπιακή σημαία είναι
λευκή και στο κέντρο της
έχει πέντε κύκλους,
Οργανώσαμε άριστους
Ολυμπιακούς Αγώνες,
Με τις ενέργειές μας
θα προσπαθήσουμε

- για να μεταφερθεί η δάδα από την Ολυμπία στο στάδιο της διοργανώτριας χώρας.
- για να συμβολίζουν την ένωση των πέντε ηπείρων.
- ώστε να διαδοθεί η «ολυμπιακή εκεχειρία».
- για να προβληθεί η θέληση των αθλητών και όχι η αναπτυρία τους.
- ώστε η Αθήνα να αποτελέσει στο μέλλον σημείο αναφοράς.

Κόμπι, 1992

Χόντορι, 1988

Αμίκ, 1976

Μίσα, 1980

Σαμ, 1984

Ίζυ, 1996

Σιντ, Όλι, Μίλι, 2000

Βάλντι, 1972